

Udvalget har imidlertid ikke ment at burde stille Forslag i saa Henseende. Medens det nemlig erkendes, at Kræveseddelsystemets Anvendelse vil være hensigtsmæssig i de større Kommuner med bymæssig Bebyggelse og i Købstæderne, betvivles det, at Ordningen vil kunne gennemføres i de Landkommuner, hvor Sogneraadene ikke har den fornødne Kontorassistance. Dertil kommer, at Kræveseddelsystemet ikke egner sig til at skabe et klart Grundlag for en efterfølgende Udpantning, navnlig overfor saadanne Restanter, hvem Krævesedlerne ikke er kommet i Hænde.

Udvalget er derfor blevet staaende ved, at der som Grundlag for Udpantningen bevares dels Fogedens Autorisation og dels en Bekendtgørelse i en eller anden Form.

Udvalget kan derimod anbefale, at der gives de Kommuner, som maatte ønske det, Adgang til at indføre Kræveseddelsystemet som en faktisk virksomhedsfuld Opkrævningsmaade, og saaledes at den fornødne Lovhjemmel til at opkræve et mindre Gebyr til Dækning af de dermed forbundne Omkostninger søges optaget i de paagældende Skattelove.

Den Tanke er imidlertid blevet fremsat, at det Resultat, der tilsigtes ved Udsendelse af Krævesedler — nemlig, som det kort kan siges, at faa Restancelisterne rensede forinden deres Afgivelse til Autorisation — i hvert Fald i stort Omfang vilde kunne naas ved en Bekendtgørelse, *forinden* Restancerne afgives til Autorisation af Udpantning. Der er ingen Tvivl om, at en saadan Bekendtgørelse af væsentlig samme Indhold som en Kræveseddel vil være af adskillig større Betydning end Bekendtgørelser, *efter* at Autorisationen har fundet Sted, saaledes som det sker nu efter Retsplejelovens § 599, 2. Stk., idet Skatteydernes Opmærksomhed herved vil henledes paa at foretage Betaling i rette Tid for at undgaa yderligere Udgifter, der vil flyde af, at Betaling først sker, efter at Restancerne er afgivet til Autorisation. Naar Restanterne faar en Opfordring til at betale og gøres økonomisk interesseret i, at dette sker, inden Restancerne afleveres til Fogeden, vil man utvivlsomt i ikke ringe Grad kunne opnaa at faa Restancelisterne »rensede« forinden Autorisationen, hvilket selvsagt vil være af betydelig Værdi baade for Kommunekontorerne og Fogedkontorerne. Da man ikke mener, at Hensynet til Skatteyderne er til Hinder for, at Bekendtgørelsen foretages en kort Tid, *før* Autorisationen finder Sted, idet de ogsaa i dette Tilfælde faar tilstrækkelig Underretning og Opfordring til at betale, stiller Udvalget Forslag om, at der gives Kommunerne Adgang til at benytte en forudgaaende Bekendtgørelse i Stedet for en Bekendtgørelse efter Autorisationen, hvis de maatte foretrække det. Forslaget findes optaget som Bilag til Betænkningen.

Gebyrspørgsmaal.

For at lette Kommunerne Inddrivelsen af de Skatter, der opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, mener Udvalget som foran nævnt, at det vil være heldigt at gøre Restanterne økonomisk interesserede i, at Betalingen sker, forinden Restancerne afleveres til Fogeden til Autorisation, og Udvalget mener derfor at burde foreslaa, at der indføres den Regel, at der erlægges et Gebyr svarende til halvt Udpantningsgebyr, saafremt Betaling ikke finder Sted inden dette Tidspunkt. Dette Gebyr foreslaas tillagt den paagældende Kommune, der derigennem vil erholde et rimeligt Vederlag for Arbejdet med at udskrive Restancelister eller -sedler o. s. v.

I enkelte Kommuner har man allerede været inde paa den Praksis at paaføre Restancelisterne fuld Udpantningsgebyr, saasnart *Autorisation* af Listerne var sket, ud fra den Betragtning, at Restanten efter dette Tidspunkt ikke burde stilles paa lige Fod med den Borger, der betaler rettidig. For denne Fremgangsmaade har der imidlertid ingen Hjemmel været, og det vilde formentlig ogsaa være urigtigt at paalægge fuld Udpantningsgebyr paa dette Tidspunkt.